Td 022_02

Με γέλασαν με γελάσανε τα πουλιά
με γέλασαν με γελάσανε τα πουλιά
με γελάσανε τα πουλιά της άνοιξης τ’ αηδόνια
με γελάσανε τα πουλιά της άνοιξης τ’ αηδόνια
με γέλασαν με γέλασαν και μου ’πανε
με γέλασαν με γέλασαν και μου ’πανε
με γέλασαν και μου ’πανε ποτέ δε θα πεθάνω
με γέλασαν και μου ’πανε ποτέ δε θα πεθάνω
κάνω καλέ κάνω το σπίτι μ’ αψηλό
κάνω καλέ κάνω το σπίτι μ’ αψηλό
κάνω το σπίτι μ’ αψηλό μ’ εφτά μ’ οχτώ πατώματα
κάνω το σπίτι μ’ αψηλό μ’ εφτά μ’ οχτώ πατώματα
μ’ εφτά μ’ οχτώ μ’ εφτά μ’ οχτώ πατώματα
μ’ εφτά μ’ οχτώ μ’ εφτά μ’ οχτώ πατώματα
μ’ εφτά μ’ οχτώ πατώματα σαράντα παραθύρια
μ’ εφτά μ’ οχτώ πατώματα σαράντα παραθύρια
στο παραθύ- στο παραθύρι κάθισα
στο παραθύ- στο παραθύρι κάθισα
στο παραθύρι μ’ κάθισα τον κάμπο ν’ αγναντεύω
στο παραθύρι μ’ κάθισα τον κάμπο ν’ αγναντεύω
βλέπω καλέ βλέπω το Χάρο να ’ρχεται
βλέπω καλέ βλέπω το Χάρο να ’ρχεται
βλέπω ντο Χάρο να ’ρχεται καβάλα στ’ άλογό του
βλέπω το Χάρο να ’ρχεται καβάλα στ’ άλογό του
στην κεφαλή στην κεφαλή μου κάθισε
στην κεφαλή στην κεφαλή μου κάθισε
στην κεφαλή μου κάθισε και την ψυχή μ’ γυρεύει
στην κεφαλή μου κάθισε και την ψυχή μ’ γυρεύει.
Άσε με Χά- άσε με Χάρε να χαρώ
άσε με Χά- άσε με Χάρε να χαρώ
άσε με Χάρε να χαρώ τα χρόνια μου να ζήσω
άσε με Χάρε να χαρώ τα χρόνια μου να ζήσω
έχω γυναί- έχω γυναίκα και παιδιά
έχω γυναί- έχω γυναίκα και παιδιά
έχω γυναίκα και παιδιά σε ποιόναν θα τ’ αφήσω
έχω γυναίκα και παιδιά σε ποιόναν θα τ’ αφήσω.

Με γελάσανε τα πουλιά της άνοιξης τ’ αηδόνια
με γέλασαν και μου ’πανε ποτέ δε θα πεθάνω
κάνω το σπίτι μ’ αψηλό μ’ εφτά μ’ οχτώ πατώματα
μ’ εφτά μ’ οχτώ πατώματα σαράντα παραθύρια
στο παραθύρι μ’ κάθισα τον κάμπο ν’ αγναντεύω
βλέπω ντο Χάρο να ’ρχεται καβάλα στ’ άλογό του
στην κεφαλή μου κάθισε και την ψυχή μ’ γυρεύει.
Άσε με Χάρε να χαρώ τα χρόνια μου να ζήσω
έχω γυναίκα και παιδιά σε ποιόναν θα τ’ αφήσω.